

Mál nr. 458/2012

**M
og
líftryggingafélagið X v/ sjúkdómatryggingar.**

**Ágreiningur um ábyrgð félagsins vegna rangrar upplýsingagjafar við töku
vátryggingar.**

Gögn.

175. Málskot, móttakið 17.10.2012, ásamt fylgigögnum.

176. Bréf X, dags 30.10.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Með vátryggingarumsókn, dags. 27.1.1997, sótti M um sjúkdómatryggingu hjá X. Í umsókninni svaraði M ýmsum spurningum varðandi heilsufar sitt. Þ.á m. svaraði M neitandi spurningum um hvort hann hafi háan blóðþrýsting, hvort hann hafi sjúkdóm eða vandamál í nýrum, hvort hann hafi fengið óeðlilegar niðurstöður blóðrannsóknna t.d. um hækkun blóðfitu eða blóðsykurs eða orðið fyrir einhverjum líkamlegum meiðslum, sem hafa krafist eða geta krafist lyflæknis- eða skurðlæknisrannsókna, aðgerða eða meðferða.

Hinn 19.12.2011 varð M fyrir hjartaáfalli og með bótakröfu, dags. 1.2.2012, krafðist M bóta úr sjúkdómatryggingunni hjá X. Í tengslum við afgreiðslu kröfunnar aflaði X afrits af sjúkraskrá M hjá heimilislækni 5 ár fyrir töku vátryggingarinnar. Með bréfi, dags. 10.4.2012, hafnaði X bótum úr vátryggingunni á þeim forsendum að hann hafi gefið rangar upplýsingar við töku vátryggingarinnar. Er í því sambandi vísað til þess að hann hafi greinst með hækkaðan blóðþrýsting í janúar 1995, aftur í júní og september sama ár, vöðvabólgur í apríl 1996 og grun um nýrnasteina í júní 1996. Kveður X að á grundvelli vinnureglna um áhættumat í persónutryggingum hefði ekki verið unnt að samþykkja vátrygginguna ef þessar upplýsingar um fyrra heilsufar hefðu legið fyrir er vátryggingin var tekin. Þessar vinnureglur séu gefnar út af endurtryggjendum og ætlaðar vátryggingafélögum til viðmiðunar við áhættumat.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 83. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga er félagið laust úr ábyrgð ef vátryggingartaki eða vátryggður hefur sviksamlega vanrækt upplýsingaskyldu sína skv. 1. mgr. 82. gr. og vátryggingaratburður hefur orðið. Ella má fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta hafi vátryggingartaki eða vátryggður vanrækt upplýsingaskyldu sína í þeim mæli að ekki telst óverulegt, sbr. 2. mgr. 83. gr. Skal þá við mat á ábyrgð félagsins litið til þess hvaða þýðingu vanrækslan hefur haft fyrir mat þess á áhættu, til þess hve sökin var mikil, með hvaða hætti vátryggingaratburður hefur orðið og til atvika að öðru leyti, sbr. 3. mgr. 83. gr.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að M hafi með sviksamlegum hætti veitt rangar upplýsingar við töku vátryggingarinnar á sínum tíma. Engu að síður er ljóst að hann gaf ekki réttar upplýsingar um heilsufar sitt og var það í meira mæli en að það teljist hafa verið óverulegt. Á hinn bóginn hefur X ekki rökstutt með viðhlítandi hætti né lagt fram ótvíræð gögn um að það hefði ekki samþykkt vátrygginguna ef réttar upplýsingar hefðu

verið veittar. Þannig liggja t.d. engin gögn fyrir sem skýra hvers vegna heilsufar M, sem ekki var upplýst um í umsókninni, hafi átt að leiða til þess að M hefði verið synjað um váttrygginguna. Að öllu virtu verður á hinn bóginn að telja að sök M sé nokkur og hinar röngu upplýsingar kunni að hafa haft áhrif á þau kjör sem váttryggingin var veitt á. Ber því að skerða ábyrgð X um 1/3 og tjón M verði að sama skapi bætt að 2/3 hlutum.

Niðurstaða.

Tjón M bætist að 2/3 hlutum úr sjúkdómatryggingu hans hjá X.

Reykjavík, 20. nóvember 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.